

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin legiferarea exercitării profesiei de asistent medical, ca segment important și asigurătoriu al respectării dreptului constituțional de ocrotire a sănătății populației, se poate considera că funcționarea sistemului specific a căpătat finalitate.

Organizarea asistenței medicale, impusă de norma constituțională și de programele sau politicile în acest domeniu, a fost regândită sistematic și destul de des în decursul anilor de către mediul legislativ, până la obținerea formei ideale ceea ce nu a reușit nimeni! **Legea nr.461/2001 privind exercitarea profesiei de asistent medical, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali din România ar fi trebuit să asigure concentrarea funcțională a activității, dar o practicarea riguroasă.** Această profesionalizare a celor 127.000 asistenți medicali, în concordanță cu cerințele societății civile și ale statului, în deplină armonizare cu cerințele legislative ale Uniunii Europene, poate fi asigurată și prin următoarele amendamente de modificare și completare a legii:

1. Întărind argumentația că este necesar a fi modificată sintagma “ordin” cu “colegiu” (asociație, reuniune de persoane egale în funcție), conform expunerii din Dicționarul explicativ al limbii române, se poate reliefa faptul că în Colegiul Asistenților Medicali din România, ca formă asociativă existentă, sunt înscriși circa 80.000 de asistenți, cu o disipare în 41 de județe. **Oricum, chiar dacă sunt temeri de deturnare a reprezentativității, conform procedurii stabilite Colegiul se organizează și funcționează ca o nouă entitate juridică.**

2. **Extinderea activității** asistentului medical care, în fapt, se realizează nu numai în profil clinic sau paraclinic, dar și cu **îngrijiri de confort sau ocrotire ; de stabilire a unor relații de încredere cu persoana asistată;** de participare la managementul, organizarea și gestionarea resurselor financiare sau umane; de participare la derularea unor programe didactice.

3. Responsabilitățile în exercitarea profesiei de asistent medical nu pot fi cele prescrise, din fișa postului, ca să nu ne gândim la intabulare.

Responsabilizarea personalului medico-sanitar nu se poate realiza decât asigurând “**autonomia**” profesiei în ceea ce privește îngrijirea persoanei sănătoase și a celei bolnave și pentru stabilitatea calității actului medical, în concordanță cu prevederile în domeniu în practica juridică internațională: Directivele Uniunii Europene nr.452 și nr.453/1997 ; rapoartele sau rezoluțiile prezentate, respectiv adoptate la reuniunile Organizației Mondiale a Sănătății – “Dezvoltarea asistenței medicale generaliste”, “Misiunea și funcțiile asistenței medicale” – 1990; “Sănătate pentru toți în anul 2000”- 1991.

4. Ca organism profesional reprezentativ **Colegiul trebuie să capete anumite atribuții absolut necesare : avizare a autorizației pentru practică; analiza și rezolvarea litigiilor sau abaterilor de la etica profesională; asigurarea calității actului medical etc.**

Considerăm că acestea pot fi principalele motivații de corecție a prevederilor cuprinse în Legea nr.461/2001 pe care le dorim a fi supuse dezbaterii.